

UNDER DANNEBROG

MARINEFORENINGENS MEDLEMSBLAD

ORGAN FOR SØVÆRN OG SØFART

UDGIVET AF MARINEFORENINGEN.

REDAKTØR: AXEL JUEL

9. AARGANG
1922.

BLADETS OG FORENINGENS KONTOR
Møntergade 22, Mezz., København K.
Telefon Byen 3448.

BLADETS ANNONCEEXPEDITION:
Frederiksborggade 12, København K.
Telefon Byen 3227.

HÆFTE X.
OKTOBER

FORENINGSMEDDELELSER M. M.

Under Medvirksomhed af Arkitekt E. W. Marston og Grosserer Vald. Schou

Formanden har paa Hans Majestæt Kongens Fødselsdag, den 26. September, telegrafisk overbragt Hans Majestæt Marineforeningens allerunderdanigste Lykønskning og derefter fra allerhøjestamme modtaget følgende Telegram:

Bringere Foreningen min hjertelige Tak for gode Ønsker.

Chr. R.

MARINEFORENINGENS KØBENHAVNKKREDS

afholder Mødeaften

Torsdagen den 2. November Kl. 7 $\frac{1}{2}$ pr. i Studenterforeningens store Sal, Vester Boulevard Nr. 6.

Foredrag af Hr. Pastor *Harald Kryger*: »Det gamle Helsingør, Sundtoldens By«. Smørrebrødsbord, Øl og Kaffe á Kr. 3,50 pr. Kuvert. For dem, der ikke ønsker at deltage i Spisningen, vil der være reserveret Borde i Salen.

Efter Spisningen Forevisning af nye Lysbilleder af Foreningens Lysbilledarkiv.

Tilrejsende Medlemmer af Provinskredsene er velkomne.

Emblem bæres.

Sangbog medbringes.

*L*okalkredsene bedes snarest meddele Hovedkontoret, hvilke Medlemmer, der udgaar af Kredse fra Nyt-aar og samtidig tilbagesende de uindløste Medlemskort og Kvitteringer, for at Kontoret ikke til ingen Nytt skal udfærdige Medlemskort for Aaret 1923.

KØBENHAVN-KREDSSENS MØDE DEN 12. OKTOBER 1922.

Den 10de Sæson, som tog sin Begyndelse med København-Kredsens Møde i Studenterforeningens store Sal den 12. Ok-

tober 1922, tegnede efter sit Forløb godt for, hvad dette Foreningens Jubilæumsaar tør ventes at ville bringe. God Tilslutning til et udmærket Foredrag, mange af de velkendte Trofaste og en Del Nye, — det kunde forsaavidt ikke være bedre, og dertil Gæsterne, Dækofficersseleverne og en Del Værnepligtige fra Kasernen.

Formanden, Grosserer *Valdemar Schou*, bød Velkommen til Efteraarets første Møde og henvendte en særlig Velkomst til Foredragsholderen, Premierløjtnant *Dahl*, og takkede denne særligt for hans utrættede Interesse for Foreningen, og fordi han ogsaa denne Gang havde stillet sig til Raadighed, — denne Gang for København-Kredsen. Formanden døde derefter ved det for Foreningen beklagelige Faktum, at man ikke havde turdet overtage Fregatten »Jylland« for hvilken

der baade var lagt varm Interesse for Dagen fra Medlemmernes Side og knyttet store Forhaabninger til; men Hovedbestyrelsen havde ikke ment at turde gaa til dette betydningfulde Skridt, og det maa med Tilfredsstillelse bemærkes, at den generøse Giver, Godsejer Schou til Palsgaard, fuldtud forstod og vurderede de Betæneligheder, som den ansvarlige Bestyrelse nødvendig maatte nære. Efter at Foreningens store Flag, der anvendtes i Dagens Anledning, var hejst med Honnør, gav Formanden Ordet til Foredragsholderen, hvis Foredrag: »Ministrygning og Ministrygningsmateriellets Udvikling under Verdenskrigen«, blev Indvielsen i ét af den store Søkrigs Mysterier, der vistnok for de fleste af de Tilstedeværende var et »mare incognita«. Tilpas teknisk til ikke at være uforstaaeligt for Ikketeknikere, elegant fremstillet og ledsaget af udmærkede Lysbilleder, gav Premierløjtnant Dahls Foredrag et Indblik i de uhyre Kræfter, Ententen og Amerika paa den ene Side, Tyskland paa den anden, satte i Bevægelse til gensidig Afbræk og Skade, Indespærring af hinandens Flaader og Afbrydelse af Handelsforbindelserne søværts, ogsaa de legitime, over hvilke disse gigantiske Foranstaltninger kom til at gaa ud i høj Grad, — hvorom den danske Handelsflaade kan tale med af sørgelige Erfaringer.

Foredraget hilstes med stærkt Bifald, hvorefter Formanden takkede Premierløjtnanten, og man tog derefter fat paa Bordets Glæder.

Det maa med det samme noteres, at der saavel med Hensyn til Serveringen som ogsaa til Maden er et kendeligt Fremskridt fra ifjor, et Forhold, som Medlemmerne sikkert vil vide at vurdere. Dertil kommer endelig, at Prisen er ca. 25 pCt. lavere iaar, hvilket ventelig ogsaa vil kunne mærkes paa et øget Besøg ved Møderne.

Ved Bordet talte Næstformanden for Foreningen med et Tilbageblik paa de Aar, som er gaaet, og disses Resultater, og for vore Forhaabninger for det Aar, som kommer, — Foreningens 10de Leveaar. Arkitekt Carl Thonning talte for Flaget i meget smukke og fulte Ord, og Ingeniør Hoffding bragte under almindelig Tilslutning Premierløjtnant Dahl Foreningens Tak, for hvilken denne kvitterede i en fortræffelig Tale for det gode Forhold mellem Marinens Personal og de gamle Marinere, et Faktum som Marineforeningen i sig selv noksom bærer Vidnesbyrd om.

Til Julian Ølsens udmærkede Musikledsagelse blev Sangbogen flittigt brugt, og efter at Formanden havde hævet Mødet og Flaget var halet ned, fortsattes Samværet endnu en Stund indtil den store Udskejning.

E. M.

ESBJERG-KREDS OPRETTES

Den 23. September d. A. Aften Kl. 8 $\frac{1}{4}$ afholdtes et Møde paa Hotel Spangsbjerg i Esbjerg med det Formaal at faa oprettet en Afdeling af Marineforeningen i Esbjerg.

Efter at der havde været averteret i Bladene og Mødets Afholdelse paa anden Maade var bleven publiceret, mødte der en efter Forholdene nogenlunde talrig Forsamling — det var jo Lørdag, og de fleste Skibe var paa Søen — af ældre Marinere med Damer i Hotellens Mødesal, der af Værten var smykket med Flag og maritime Billeder samt Marineforeningens Emblem.

Statsbetjent Thielfoldt bød Forsamlingen velkommen og gav en kort Fremstilling af Hensigten med Sammenkomsten, hvorefter Grosserer Schou fra København, som velvilligst var mødt i Dagens Anledning, holdt et livligt og velformet Foredrag, ledsaget af Lysbilleder, om en Rejse i Indien.

Efter Foredraget fik Telefonmester Buchgreitz fra Odense Ordet for at redegøre for Foreningens Formaal og derefter samledes man om Kaffebordene, hvor Resten af Aftenen gik med Gemytlighed.

Forinden de forskellige forlod Mødet, blev nogle indmeldt med det samme og andre fik Blanketter udleveret, og der er i det hele gode Udsigter for, at Afdelingen i Esbjerg vil vokse sig stor og stærk i kommende Tider.

Det besluttedes at indkalde til en konstituerende Generalforsamling om nogle Dage, for at vælge Bestyrelse og vedtage Love.

AARHUS-KREDSSEN

afholdt Torsdag den 28. September Torskegilde paa Café »Palæ«.

Otte Glas lød fra den klangfulde Klokke, og Baadsmændene peb til Skafning, hvorefter Formanden meddelte, at vort Smertensbarn, Flagstangen, nu endelig var blevet forsynet med det saa længe savnede Messingbeslag paa Midten, hvor-

ved vi nu kan skille den i 2 Dale og atter skruer den sammen. — Til Baadsmændspibens Triller hejsedes nu Flaget, og da den smukke Dug var naaet til Tops, satte alle sig ned ved deres respektive Bakker, hvori de var inddelt.

Torsken kom nu med alt sit Tilbehør, og at Torsken var god, skulde være overflødig at nævne, naar det er gamle Søgutter, der har bestilt den. — Under Skafningen blev den blaa Bog flittigt brugt ligesom der blev sunget flere Sange, som tidligere har været brugt i Kredsen og er forfattede specielt for os.

Det var, som altid, naar Emblemet er i Knaphullerne, en munter og djærv Stemning blandt de forsamlede Kammerater; mange vittige Taler blev holdte, og mange Minder fra de glade Ungdomsdage blev opfriskede, saavel ved Bordet som senere, men Aftenens største Overraskelse kom dog i Form af et »amerikansk Lotteri«, som Formanden har haft med fra Filippinerne. — Alle Numre blev udsolgte, og da Numrene nu blev trukket, aabenbarede der sig for Medlemmerne en Overflødighed af saavel nyttige og unyttige, men behagelige Gaver, ligesom mange blev begavede med Ting, som fremkaldte kraftige Lattersalver af Forsamlingen. Selv de faa, som ingenting vandt, maatte lé med.

En anden stor Attraktion, som man dog næppe kan betegne som en Overraskelse, idet den strakte sig over hele Aftenen, med smaa Mellemrum, men derfor ikke mindre virkningsfuld, var, at Hr. Toldkontrollør Thranum havde givet Møde og trakterede os med et Utal af Sømandsfortællinger, hovedsageligt Drachmann'ske, som han foredrog med et fortræffeligt Lune og Humør, saa at Bifaldet Gang paa Gang bragede gennem Salene. — Vi skylder alle Hr. Thranum en Tak for den glimrende Underholdning, han denne Aften ydede os.

Gildet forløb i alle Maader over Forventning. Stemningen var eksemplarisk, og Humøret ligeledes. Dersom vi ikke allerede havde haft saa mange Sammenkomster med brilliant Stemning, saa vilde denne Sammenkomst have overstraalet alt.

Vi glæder os nu alle til den næste Fest, vi skal have, hvor Damerne skal med. Vi kan jo daarligt være bekendt at lade Damerne blive misundelige paa os, naar de Gang paa Gang hører os tale om, hvor godt vi morer os i Foreningen. Lad dem da ogsaa faa lidt Andel i Morskaben. Som Sømand er vi jo alle ridderlige.

HIRTSHALS-KREDSSEN

afholdt Søndag den 8. Oktober i Forsamlingsbygningen Sammenkomst med Foredrag med Lysbilleder af Grosserer Vald. Schou, Formanden for København-Kredsen. Emnet var »En Rejse i Indien«.

Om Eftermiddagen ankom Grosserer Schou og Formanden for Hadsund-Kredsen, Hr. Wenslev med Aalborg-Kredsens Lysbilledapparat, som elskværdigt var stillet til vor Disposition.

Kl. 8 $\frac{1}{2}$ blev der pebet »Klar ved Flaget« i den af Næstkommanderende, J. Christiansen smukt prydede Sal, og Flaget hejstes med fuld Honnør. Formanden bød velkommen, særlig henvendt til Hr. Schou, hvem han derefter gav Ordet.

Grosserer Schou holdt derefter alle Tilhørernes Interesse fangen ved sit glimrende, af pragtfulde Lysbilleder ledsagede, Foredrag, der virkede som et Æventyr fra en anden Verden.

Formanden takkede Hr. Schou for hans glimrende Foredrag og aldrig svigtende Offervillighed, naar det gjaldt om at assistere en af de smaa Sejlere, som bad om Hjælp. Forsamlingen takkede med drønende Hurra! Derefter rettede Formanden en Tak til Hr. Wenslev for hans Besøg og Bistand og Chauffør Petersen, der var fulgt med for at betjene Lysbilledapparatet, for hans velvillige Assistance, samt bad ham overbringe Fabrikant Stuhr Hirtshals-Kredsens Tak og Hilsen.

Flaget haledes ned med Honnør, og der blev pebet til »Kaffe overalt«.

Ved Kaffebordet talte Hr. Wenslev smukt for Flaget og Grosserer Schou for Hirtshals-Kredsen, hvorpaa Formanden takkede og derefter talte for Damerne.

Da der var fire norske Damer og en norsk Herre tilstede, greb Formanden Anledningen til at tale for vore Brødre i Norge og takkede, fordi de saa pietetsfuldt passede vore Kriegergrave i Kristianssand. Den norske Herre takkede og udbragte et Leve for Marineforeningen. Den norske Nationalsang blev sunget, og de norske Damer sang norske Sange. Den danske »blaa Bog« blev flittigt benyttet, og Aftenen forløb paa den smukkeste Maade.

Vi udtaler vor bedste Tak til Grosserer Schou og ligeledes til vor Kammerat, Fiskeskipper Chr. Nielsen, der i Aftenens Anledning havde foræret Kredsen et norsk Flag!

Tirsdagen den 3. Oktober begyndte Vintersæsonen med et meget animeret Torskegilde. Formandens traditionelle rimede Velkomst lød for over 60 af de trofaste Skydebrødre, som aldrig lader en Lejlighed gaa fra sig til Samvær i Kredsen.

Ved Kaffen mindedes Formanden vor forulykkede Kammerat, Kapt. *Einer Sørensen* fra »Rødfaxe«, og Kammeraterne paahørte Talen staaende. Formanden overbragte en Hilsen fra Odense-Kredsens Formand, Telefonmester *Buchgreitz*, og fra Formanden for Odense Skyttelav, *Overgaard-Nielsen*, som sammen med hele Odense Holdet sendte deres varmeste Tak for den i København tilbragte dejlige Dag. Tillige modtoges en Tak og mange smukke Ønsker for Lavet fra Overretssagfører *Kjær*, til hvis 50-aarige Fødselsdag der var sendt Lykønskning fra Lavet.

Underholdningen indlededes med nogle Eventyr af Formanden, hvorefter Belysningen dæmpedes. Vor unge talentfulde Kammerat, *Bønnelycke*, havde konstrueret et Skibsdæk med Bak, Røster, Skanse og Ruf. I Dunhelheden spændes Forventningerne. Stilheden afbrydes af 4 Glas, fra Bakken lyder et monotont »Alt vel! Lanterneerne i Orden«. Paa det nu oplyste Ruf fremtraadte Vagtchefen i Kaptajn *Hauchs* Lignelse med sin Hornblæser, den unge *Müche*, ved sin Side. Klartskibssignalet smeldede elektricerende ud, og i klangfulde, formfulde Vers deklamerede Kaptajnen om alt, hvad der rører sig indenfor M.-F. og Lavet. Udkiggen angav Verse-nes Indhold. Naar han prajede: »Fregatten Jylland 2 Streger om Styrbord«, kom der en varm Hyldest til den gamle Veteran, lød det: »Konebaad 1/2 Streg om Bagbord«, saa gjaldt det den tilstedeværende grønlandske Kolonibestyrer *Hatting*, der skulde op og starte den første Marineforening i Angmagsalikh. Ved hver lille Pause hørte man de i Røsterne placerede Lødhivere skiftevis synge ud for Dybden, idet de kastede kulørte Serpentinere ud over Salen, der snart kom til at ligne et eventyrligt Edderkoppespind. Saa kom der en lille versificeret Hyldest til vore to Æresmedlemmer, til Bestyrelsen og fortjente Kammerater. Under hver afmarcherede Skansevagten højtideligt, stillede sig bag Vedkommendes Stol og havede Flaget over hans Hoved. Medens Hornblæseren blæste Honnørsignal, rejste Kammeraterne sig. »Nye Kammerater til Borde om Styrbord,« prajede Udkiggen, og Chefen sluttede med et Velkommen til dem og en Hilsen til Kammeratskabet i Lavet. Alt i alt en udmærket Spøg, dog med en af alle opfattet dybere, alvorlig Grundtone.

Formanden takkede varmt Kapt. Hauch for det udmærkede Arrangement, og denne lod en Del deraf gaa videre til sine Hjælpere.

Sanges Række indlededes selvfølgelig med vor uforlignelige Slagsang, og i Dagens Anledning havde *Ring* lavet endnu et Ekstravers og skiftedes med *Harald Bengissen* til at øse af deres righoldige Repertoire.

Det var næsten bleven Maaren,
Det slog et paa Frue Taaren.

HADSUND-KREDSSEN

havde Lørdag d. 7. Oktober en sjælden interessant og fornøjelig Aften, idet Formanden for København-Kredsen, Grosserer *W. Schou*, holdt et udmærket Foredrag om »En Rejse gennem Indien«, som Hr. Schou havde foretaget. Foredraget var ledsaget af en Mængde glimrende Lysbilleder og Tilhørerne hørte interesserede til i to og en halv Time. Tilslutningen til Aftenen var ret god, men da det var offentligt, burde Salen have været stuvende fuld. Efter Foredraget var der fælles Kaffebord, hvori alle deltog, og ved hvilket der blev fortalt Smaatæk fra Marinelivet.

NÆSTVED-KREDSSEN

»Hvad er en Marineforening uden Flag?« sagde Kredsen Damer i Foraaret, og de bestemte sig til at forære Marineforeningen et Flag. En Damekomité blev nedsat for at rette Henvendelse til alle Kredsen Medlemmers Hustruer om et Bidrag til Flaget, og den gik ikke forgæves.

Tirsdag Aften den 10. Oktober var der hos vor kendte Vært *Christiansen* paa Industribygningen samlet en 150 Mennesker til den højtidelige Indvielsesfest. I den smukt pyntede

Sal stod Flagstangen, der var udført efter Tegning af Arkitekt *Marston*, og hvis stilfulde Metalarbejde var leveret af den landskendte Mariner, Kobbersmed *Rasmussen*, Næstved. Vor Kammerat Tømrer *H. C. Jacobsen* havde foræret Foreningen en virkelig smukt udført Flagstangfod med tilhørende Rigning. Højtideligheden begyndte med at Kammerat *Lehnfeldt* slog »Otte Glas« paa Skibsklokken, hvorefter Næstformanden *S. Bundsen* bød velkommen, saavel til Gæsterne hjemme- som udefra og de særlig indbudte Repræsentanter fra de andre Soldaterforeninger, idet han samtidig takkede Damerne for det smukke Splitflag med Marineforeningens Mærke i øverste Stanghjørne. »Kongernes Konge« blev sunget, hvorefter Formanden, *P. Drewsen*, talte for H. M. Kongen. Saa kom det højtidelige Øjeblik, da 4 unge Piger, ført af Købmand *Vilh. Jørgensen*, kom med Flaget, der blev afleveret til to smaa Marineflagvægter. *Vilh. Jørgensen* najede Flagnoren i Flaget, og Baadsmandsfløjten kendte Skingren lød til »Klar ved Flaget« og da Kommandoen lød, »hejs Flaget«, istemte Musikken Fanemarchen. Flaget hejstes. Maskinmester *Olsen* talte for Flaget, hvorefter den smukke Flagsang af *Axel Juel* blev sunget. Branddirektør *Jacob Jensen* talte højtideligt for Fæderlandet og der blev sunget »Der er et yndigt Land«.

Efter denne smukke og stilfulde Indvielse af Flaget, kaldte Formandens Baadsmandsfløjte til »Kaffe paa Agterdækket« og til Musikens Toner — »Holmens faste Stok« — bakkedes »Mænnene« med Damerne paa Agterdækkets Kistebænke: d. v. s. i de tilstødende Selskabslokaler Det varede dog ikke ret længe før Musikken lokkede gamle og unge ud paa Dansegulvet. Selv vor gamle Kammerat Klejnsmed *Rasmussen*, der forleden fyldte 70 Aar, havde ikke glemt Dansetrinene.

I Aftenens Løb gav Kammeraterne *Sveborg* og *Bundesen* et Kursus i Sømandsdans paa Banjerne, Skorstensfejer *Rasmussen*, Haslev, serverede nogle gode Skipperhistorier og brugte sin medbragte Mundharmonika flittigt. Kammerat *Lyskild* trak i Harmonikaen saa hans Ansigt lignede en Bagbords Lanterne, og vor gamle Ven *Harald Kraa* kunde som sædvanlig ikke lade de musikalske Instrumenter være i Fred.

Klokken 1 blev Flaget hebet ned og »Kong Kristian« blev sunget, hvorefter der blev pebet »klar ved Køjerner«; men da de fleste havde Landlov paa ubestemt Tid, vækkede de Skibskokken, der i en Fart maatte hente Smørstikkeren og Bageren for at ingen skulde gaa sultne fra Borde. Først da Hundevagten skulde afløses, gik de sidste hjem, og de fortrod heller ikke, at de ikke var gaaet fra Borde før, da Frk. *Inge Christiansen*, med sin klare Stemme gav den altid kære Flagsang af *Axel Juel*, som et Solo Ekstranummer.

Næstformandens Ønske om, at det maatte blive en smuk uforglemmelig Festaften, gik i enhver Henseende i Opfyldelse.

HOLBÆK-KREDSSEN

afholdt den 10. Oktober en Sammenkomst, ved hvilken Bankkasserer *Nath* holdt sit Foredrag: »Paa Togt med Kystforsvarsskibet Olfert Fischer«.

At der var stillet store Forventninger om en god Aften, viste den store Tilslutning af Medlemmer, og de blev ikke skuffede.

Hr. Naths interessante Foredrag holdt Medlemmerne i Aande hele Tiden, og en mægtig Klapsalve lønnede ham, da han var færdig.

Efter Foredraget blev der pebet til Skafning, og her blev den gode Stemning, Foredraget havde fremkaldt, yderligere forbedret, og ringere blev det ikke, da der kort før Hundevagten blev pebet til »Punch«.

Vi bringer Hr. Nath vor bedste Tak for hans Interesse for Holbæk-Kredsens Fremgang, og Bestyrelsen er sikker paa, at det var en god Hjælp der her blev ydet.

Kommende Møder.

København-Kredsen, se foran.

København-Kredsens Skyttelav: Tirsdag den 7. November Kl. 7 i Carlsberg Pavillon. Ingeniør *Hoffding*: Hydrografi i gamle Dage.

Næstved-Kredsen: Sammenkomst med Bixemad og Andespil 7. November Kl. 7 i Industribygningen. Indtegning hos Formanden.

MOTORREDNINGSBAADENE

EN TAK FRA HOLLAND

Som bekendt har det danske Redningsvæsen, efter indgaaende Forsøg paa Orlogsværftet, i de senere Aar anskaffet Motorredningsbaade, hvis nærmere Konstruktion vi her i Bladet flere Gange har haft Lejlighed til at omtale og ved Marineministeriets Velvilje har kunnet bringe Afbildninger af.

Ialt 7 Baade findes nu udstationerede paa forskellige Steder ved Kysterne, og den specielle Type, Værftets Konstruktører med fremragende Dygtighed har vidst at skabe, har allerede paa mange Maader vist, at man har naaet, hvad man tilsigtede, nemlig at skabe en specielt for os egnet Type.

Ifjor aflagde Sekretæren i det hollandske »Nord-en Zuid-Hollandsche Reddingsmaatschappij«, *H. de Booy*, et Besøg her i Landet for at sætte sig ind i det danske Redningsvæsenets Metoder, og aflagde under Førerskab af Redningsvæsenets øverste Chef, Departementschef *Saxild*, Besøg ved flere vestjyske Stationer og besaa bl. a. Motorredningsbaadene paa Skagen og ved Klitmøller. Hr. de Booy udtalte sig overordentlig rosende om, hvad han saa.

I Aarsberetningen for ovennævnte — private — Selskab, der præsideres af Prinsgemalen, *Prins Hendryk* af Nederlandene, og underholdes ved private Bidrag, bringes der en Tak til det danske Redningsvæsen, som Søsterinstitution, for Bistand med Raad og Daad.

Det meddeles tillige, at man ved Anskaffelsen af en ny 10 Meters Baad til Stationen Cocksdrup følger den danske Type med Hjælpemotor paa 12 HK., til at transportere paa Vogn, en Type som er skabt og først bygget her i Landet. Baaden bliver, som vore, forsynet med Luftkasser af Kobber under Dækket, er synkefri og selvlæsende.

En smuk Anerkendelse til den Dygtighed hvormed vort Redningsvæsen ledes og i Materiel holdes paa Højde med Tidens Krav til Gavn for sin smukke Virksomhed og til Ære for vort Land.

E. M.

KAPTEJN P. K. NIELSEN,

Bestyrer af det nørrejyske Redningsvæsen, har fra 1. Oktober 1922 trukket sig tilbage fra denne Stilling, han har beklædt siden 1909, efter at han forud i en meget lang Aarrække havde været Leder af Skagensstationen.

Med de fyldte 70 Aar og efter et virksomt og for Redningsvæsenets Udvikling højtfortjent Liv, i hvilket Kaptajnen selv adskillige Gange holdt Roret i Redningsbaaden, naar det gik udad gennem Storm og Braad, og som en værdig Arvtager efter Konsul *Andersen* i Lemvig, hvis Efterfølger han blev, kan Kaptajn Nielsen nu nyde et velfortjent Otium i sit smukke Hjem paa Skagen. De nørrejyske Redningsmandskaber vil sikkert sende deres afgaaede Chef mange venlige Tanker ved Afskeden og mindes ham som en human og forstaaende Chef, hvis store Dygtighed og personlige Elskværdighed gjorde ham meget skattet.

Departementschef i Marineministeriet *Saxild* overrakte personlig paa H. M. Kongens Vegne den 1. Oktober Kaptajn Nielsen Kommandørkorset af Dannebrog som Anerkendelse af hans lange og udmærkede Tjeneste.

Under 1. Oktober 1922 er Reservefører i Vagerinspektionsskibet »Løvenørn«, *C. V. Fabricius*, udnævnt til Bestyrer af det nørrejyske Redningsvæsen.

E. M.

DEN ENGELSKES SPION

FARBRORS HISTORIE

Ved CARL E. SIMONSEN

Farbror traf jeg paa Storebæltfærgen da jeg — under Sprogø — kom ud af Rygesalonen og henkastede til en Ven den bekendte jyske Sætning: »Hvad er æ Vind og hvor er mi Madpos?« Uden nogen Indledning sagde en Medrejsende, der stod paa Dækket: »Ja, hvad er æ Vind? Naar En er fremmed paa en Sted, er det ikke saa lige at sige, hvad Vinden er.... De er kanske aa Jyde?....« »Næsten —« svarede jeg. Jeg tog en Cigar, bød min Ven og Farbror ogsaa hver en Cigar. »Nej Tak,« sagde Farbror, »a ska først ha nove Mad!«

Farbror, min nye Bekendt, var en stor og svær ældre Mand, skægløs, saa man saa alle Ansigtets Linjer. Han var sikkert en godlidende, enfoldig Bonde, der ikke havde Bykultur, men det venlige, behagelige, menneskelige Væsen, som tiltaler og vækker Sympati. De Mennesker, der har dette ikke helt almindelige, træffer man ikke hver Dag, her maaske dog oftere end i Udlandet. Min nye Ven trængte aabenbart til at tale lidt, og vi var gode Tilhørere. Som vi der sad paa en Bænk, begyndte han uden videre at tale om sig selv.

— Ja, sagde han, a kan rose mig af tre Ting, for det første har a set England i en Kikkert her fra Jylland, og det staar da ogsaa skreven i en Bog; a skal sige Dem the mi Bror er kongelig Toldkontrollør og bor i Nærheden af Bovbjerg, lige ud til æ Strand, og a kom for at beøg' ham, og saa siger han, hør Peir, vil Du se i den her kongelige Kikkert, den kan trække England til vos, endda det ligger over 100 Mil henne. — Joov, sagde a, det vil a saa grov gærne se. Saa tog han Kikkerten frem og lod mig kigge. — Hvad ser Du nu, sprugte han; a ser nov Hav; det er godt, sagde han, saa er den for lav. Saa rettede han paa den. Hvad ser Du nu, spurgte han; nu ser a nove blaa Himmel og en Del hvide Skyer. Saa er den for høj, sagde han og rettede igen ved Kikkerten. Hvad ser Du nu? Nu ser a en By med manne hvide Huse og røde Tage og nove grønne Træer omkring. — Godt, sagde han, saa ser Du England, endda det Land er en 100 Mil fra vos.

Det andet, jeg kan rose mig af, er, at jeg kan kurere enhver Mavepine, det har a lært af Doktoren, jeg var

med i 1864, for han sagde til mig, naar æ Soldater kommer med Mavepine og a æt er hjemme, kan Du godt kurere dem for mig, Du skal bare binde dem en Strik' om Livet, og saa skal Du spørge: Gør det ondt over eller under æ Strik', og gør det saa ondt over æ Strik', giver Du dem ind og bræk' paa, men gør det ondt under æ Strik, giver Du dem ind at laksere paa. Og a har hjulpen manne Mennesker.....!

— Men nu det tredje, De kan rose Dem af? sagde jeg, da Snakken var ved at gaa i Staa.

— Naa ja, a kan rose mig af, at a fik ordnet Nils Storms Forhold til mi Brordatter. A skal sige vos, the mi Bror, den her kongelige Toldkontrollør, er en grov fin Mand, men nu skete der den Ulyk' the hans Datter — Anna — blev forelsket i en slet og ret Fisker i Harboøre, De ved, at i Harboøre er Husene smaa og grimme, men Mændene flotte og store, for æ Hav har taget alle de smaa.... de havde ikke Kræfter nok til at bjærge sig i Land, naar Bølgerne gik højt.... Og Nils Storm var en flot Karl og er det da endnu.... og han holdt altsaa af mi Broders Datter, den lille, pæne Anna — men naturligvis vilde mi Broder, den her kongelige Toldkontrollør, ikke høre nove om det Forhold. Han sagde til Anna, hvissom Du gifter Dig med ham, gifter Du Dig med Fatigdom. Da a en Dag kom paa Besøg, var Anna da saa grov bedrøvet, hun græd og var bleg om Næsen, hun lagde si lille Hoved ind til mig og sagde: Aa Farbror, aa Farbror! Og jeg saa nok, at hun var møj olykkelig. Og a følte, at nu var det mi Pligt at træde hjælpende til....

— Ska a ordne den her Sag, sagde a og tog hende under hendes Hage og klappede hendes Hoved.

— Aa ja, Farbror, sagde hun, for hun vidste godt, hvad a mente, og saa græd hun igen, saa hele hendes Krop dirred'. Og saa gik a til Harboøre, for at finde hinner Kærest og snak med ham. A spurgte efter Niels Storm og fandt ham som han kom fra æ Hav. Han var misæl en stor og flot Karl med et gult Skæg og et Par gode blaa Øjne, og hans Haand var saa stor som begge Annas. Naa a sagde, hvem a var, at a var Bror til den her kongelige Toldkontrollør, og at Anna altsaa var mi Brordatter. A sagde endvidere, at a vilde støt' der Sag, men saa maatt' han selv ha en stor Fiskekutter, han skulde et mere seil for Hyre og Part, men selv ha manne Folk, der ku tjene til ham. Om han havde nove Penge? Jov det havde han da, en 500 Kroner.... Godt sagde a, saa sætter a 1500 Kroner i æ Skiv, for a syntes god om Nils. Og Du kan vel sejle med en større Skiv? Jo det kunde han da, for han havde i de helt unge Dage sejlet med store Skive baade fra Hambørre og Bremen. Og vi købte saa en Skiv paa 50 Tons. Den kom naturlivis til at hedde »Anna«.

Mi Bror, den here kongelige Toldkontrollør, saa jo nove skævt til den her Affære, men a sagde ingen Ting, og han sagde heller ingen Ting, og det ha heller æt hjulpen nove, for a er Annas Gudfar og tilmed skal hun arve mig, for a har hverken Kone eller Børn. Og Anna sagde heller ingen Ting. Det her sket aalsammen 1913. Naa da Aaret var omme, saa det smaat nok ud med Nils Regnskab, for en Anker paa Havbunden havde revet hans Trawl itu, og der var i en svær Storm sket anden hændelig Skade. Tilmed havde det kun været smaat med Fiske-

riet — men saa kom 1914 og Verdenskrigen. Til at begynde med var Nils jo bange for de her Miner, men det var kun en Tid, og Fiskeriet gik storartet. Nils sendte Anna si Peng', og hun forvaltede dem godt. A fik mi Penge, og endda blev der betalt 5000 Kroner af paa æ Skiv, og saa købte Nils en Grund ved Esbjerg og lod en Murmester tegne en Hus med fire Stuer forneden og to Kamre oveni-paa. Og da han blev ved at skovle Peng' hjem, gav han sig til at bygge. A fortalt saa det hele for mi Bror, den her kongelige Toldkontrollør — men han gabede bare paa mig og sagde: »Hm!« Saadan arrigt. En anden Dag kom Anna til mig og sagde, at Skivet nu var gældfrit, og at Nils nu lagde en større Motor i den, det skulde give dobbelt saa manne Rejser og dobbelt saa manne Fisk. I en Uge fiskede han for 8000 Kroner. Og nu møblerede han Huset og havde endda Peng' tilovers.

Men saa en Dag blev han borte. Og der gik jen Dav og der gik jen Uge og der gik sejs Uger — man der kom ingen Niels. Anna var møj berøvet og hun kom til mig med vaade Øjne, tog mig om Halsen og klagede sin Nød: Hun mente, at Niels var rendt paa en Mine. A sagde, som sandt er, at det var hændeligt i disse Tider. Men Anna var grov bedrøvet, hun snart hverken spiste, drak eller sov. Hun skæmmede sig helt. Men saa en Dag kom hun og Nils Arm i Arm. — Hvor har Du vaaren, spurgte a. — A har vaaren i Kuxhafen, Tyskerne troede the jeg var en engelsk Spion. Hvor kom det sig? J-o-o-o en Dag kom en af de her store, gule Zeppelinere ned paa æ Hav til mig, og Kaptajnen ønskede at se mi Papirer fra Toldboden, og da a havde en Mand mere med, end der stod paa Mønstringslisten, blev Tyskeren vred og sagde, at den ene af mi Mænd eller jeg selv var en engelsk Spion, og jeg skulde pege ham ud, for han skulde skydes. Og saa lo han, for han var egentlig en møj flink Mand, og jeg fortalte saa, at Hans var bleven syg i Gaar, og at hans Kone saa kom til mig og bad mig tage en anden Mand for jen Rejse, og saa bad a Sørensen Pejir gaa med os paa æ Hav — men om Morgenen kom Hans alligevel, og derfor var vi bleven en Mand for manne. Det endte saa med, at Zeppelinerkaptajnen sendte en Sønderjyde om Bord for om han paa vort Maal ku høre, om vi alle var Vestjyder. Og da han gik fra Borde, sang vi alle sammen Blichers: Jyden, han er stærk og sej.... hvorefter Sønderjyden erklærede os for ægte Vestjyder at være. Zeppelineren gav mig saa en Seddel, hvorpaa han havde skrevet: Recht. von Meuller. L. 130. Og derpaa gled Zeppelineren mod Nord op mod Skagerak. Nove efter kom to Flyvebaade, de vilde ogsaa se vore Papirer, men da de saa von Meullers Lap Papir, tog de til Huen og drog ogsaa mod Nord mod Skagerak. Nu skulde vi været sejlet hjem. Men det gjorde vi ikke. Vi havde knap Last. Men om Natten kom der fem store Slagkrydsere, hvoraf den ene stoppede. Han vilde se vore Papirer og Kort. Og nu blev det galt, først med den jene Mand, vi havde formeget, og saa med mit Søkort, for her havde a afsat en Del Mærker: Torsk 26/2, Rødspætter 24/5, Makreller 12/8 og saadan videre, Kuller 27/7. Disse Mærker stod paa Steder, hvor a havde fisket godt. Men, det maa ikke nægtes eller glemmes, at to af mine Mærker fra 1913 stod paa det tyske Minefelt ved Blankenese. Da Chefen

paa Slagkrydseren saa disse Mærker, blev jeg anholdt, og vi blev af en Løjtnant og ti Mand paa »Anna« ført til Kuxhafen, hvor Fangsten blev solgt ved Auktion, og vi indsat i Arresten. Saa kom vi i Forhør og Sandheden blev hørt. Men Akterne vandrede fra den ene til den anden, fra Forhørsdommeren til Admiralitetet og andre tyske Autoriteter, men saa bad jeg om Hjælp af den danske Gesandt i Berlin. Og der kom ogsaa en ung dansk Jurist fra æ Gesandtskav, og han skrev en Del i en Bog og saa gik vel Papirerne til den danske Regering og tilbage igen, hele Omgangen rundt, tænker a, og saa en Dag fik vi æ Peng' for æ Fisk og Lov til at sejle hjem med Lods gennem det tyske Minefelt.... Og da vi kom paa æ Hav mødte vi hele den tyske Flaade, der kom hjem fra Slaget paa Skagerak.... vi var nogen af dem saa nær, the vi kunde se, at de her Skive havde faaet en Del Skade, flere af dem havde faaet Kugler gennem der' Skorstene og en grumme stor Orlogsmand havde en svær Slagside. Men hjem gik det og hjem kom de. Og det gjorde vi da ogsaa, men a skal nok æt sæt fler' Mærker paa mi Søkort; der er jo tilmed Fisk nok i de her Aar. Og mi Mønstringsliste skal være i Orden for Fremtiden. Da vi kom længere Nord paa, begyndte vi at fiske Kuller, og det gik godt med Fangsten.... Men det var en stræng Rejse, for vi saa manne Lig drive forbi, de hang i Redningskransene og var død, og Maagerne havde hugget der' Øjne ud og og flaaet Kødet af Ansigterne.... A vil aldrig kunne glemme det Syn! Det var de sidste sørgelige Rester af Slaget paa Skagerak mellem den tyske og engelske Flaade.

Farbror havde endt sin lange Fortælling, og vi var kommen ind i Nyborgfjord, for han brugte mange flere Ord, end her er brugt. — Men, spurgte jeg, hvordan endte saa Historien for Annas Vedkommende. Og Farbror svarede: — De unge skal have Bryllup i næste Uge, det er vist paa Søndag, og a skal med. Bruden føres til Alteret af mi Bror, den her kongelige Toldkontrollør — og det viser sig jo, at æ Peng' kan jævne al Ting, for nu er Nils for mi Bror en møj god Mand, som Niels er en flot Kaptajn paa »Anna«, og han har i det her Aar tjent sejs Gange saa manne Peng' som mi Bror den her kongelige Toldkontrollør.

Og nu har a vaaren i København for at købe en Brudegave til de unge, for a har alle Dage vaaren der' trofaste Ven. — Hvad har De købt til dem, hvis jeg maa spørge, spurgte jeg og saa søgende ind i den skikkelige Bondes Ansigt. Det varede lidt, inden Svaret kom....

— A har købt dem en Sølvpotageske og tolv Sølvspisesker — for a har i sidste Uge solgt en Hold Pattergrise, som a fik 275 Kroner for, det var lige 27 Kr. og 50 Øre for hver og jen Styk'. Og de var endda kun 4 Uger gamle. Men nu glæder a mig til paa Søndag, til Annas og Nils Storms Bryllup, for a vil holde en Tale til de unges Ære, og a vil stikle lidt til mi Bror, den her kongelige Toldkontrollør, for Niels Storm, der lissen Anna kalder mig for Farbror, er en Karl for si Hat, hvad han da ogsaa viste, da den tyske Løjtnant førte ham til Kuxhafen som engelsk Spion.

EN REJSE OVER ATLANTEN MED EN NOWA SCHOTIAMAND

(Fortsat.)

Vi førtes gennem en lang, mørk Gang til et Skur i Baggaarden; her smed vi Køjesækkene, hvorefter Runneren aflaaede Døren og stak Nøglen i Lommen.

Jeg skal nu ikke nægte, at jeg under hele Transporten alligevel havde været bange, ikke mindst, fordi Styrmanden muligvis kunde være vaagnet, straks efter af vi var deserteret fra Skibet, og Resultatet, ja det vilde i saa Fald simpelt hen blive, at Politiet endnu samme Aften vilde blive allarmeret, og at vi — man har hørt det før — inden næste Morgengry blev bragt ombord i vor gamle Skude igen, og saa kendte jeg nok Resten af Melodien: Fortabelse af Hyre, og streng Straf, naar vi kom i dansk Havn.

Under Kørselen havde jeg nogle Gange overfor Ludvig fremsat min Frygt i den Retning, men han var ligeglad, han fløjtede og sang engelske Sømandsviser for os og kaldte os for »Tulldreng«.

Imidlertid — det klappede jo altsammen, og hér, saa langt fra Havnen og i en skummel Baggaard, vilde det ogsaa, syntes vi, være en Umulighed for Politiet at finde os.

»Denne Vej, gentlemen!« og Runneren viste os ind i et af Tobaksrøg og Spiritusdunster fyldt Lokale, hvor en Snes Søfolk dels sad, dels laa henslængt paa Borde

og Bænke. Der var skrækkelig snavset. Spytklatter paa Væg og Loft fortalte, hvem der holdt tilhuse her, og i Sandhed: det var ogsaa noget værre Krapyl.

En lang pjaltet klædt Amerikaner med et mørkbanket Ansigt og et Par glinsende »blaa Øjne« dinglede frem og tilbage over Gulvet, med Næverne begravet i Bukselommerne lige til Albuerne, medens han sang og skraalede af fuld Hals, og sendte den ene Ladning Skraatobaksspyt fra sig efter den anden — ud i Rummet.

I et Hjørne sad et Par halvgamle Fruentimmer, der saa snart Runneren havde præsenteret os for Selskabet, meldte sig til Tjeneste. Den ene slyngede sine modbydelige snavsede Arme om Halsen paa mig og forsøgte at kysse mig, men jeg var nu ikke mere forknytt, end at jeg i første Omgang sendte hende bort med et Puf, saa hun dejsede om paa Gulvet.

Om det nu var i Anledning af de sidste nye Gæsters Ankomst, ved jeg ikke, men der kom hurtigt en ny Sendig Spiritus paa Bordene.

Et Par Negre, der i Forvejen var dygtig berusede, tog nu saa rigeligt for sig af Retterne, at de tilsidst ikke orkede mere; men alligevel ragede Fyrene uklar og skulde til at slaas.

Den ene rev en lang Kniv frem, men Amerikaneren med

de blaa Øjne langede Knivfægteren en paa Sinkadusen saa eftertrykkeligt, at han trillede ind under Bordet, hvor han blev liggende uden at give en Lyd fra sig.

Lidt efter fik en Finne et Raserianfald; ogsaa han fægtede med en Kniv og truede med at ville slagte os alle sammen. Amerikaneren gik ogsaa løs paa ham, men her kom han tilkørt. Finnen var nemlig en Kæmpe af Kræfter. Nogle tog Parti for Finnen, andre for Amerikaneren, og inden ret længe var det hele i Haandgemæng.

Da med et bliver Døren revet op — »Politiet er her!« — og Runneren, der forøvrigt hele Tiden havde holdt sig passiv og kun været optaget af at servere Drikkevarer, fik travlt med at faa os puffet ind i et bagved Lokalet værende Rum og paabød os endelig at være stille.

Finnen vilde imidlertid intet høre, han var aldeles rasende, og da Betjentene dundrede paa Døren, lukkede Runneren omsider op.

Vi kunde af Samtalen forstaa, at Politibetjentene var vrede over det voldsomme Spektakel, og da Finnen fremdeles var lige uregerlig og i sin Rus ikke undsaa sig for ogsaa at true Betjentene med Klø, gik det ham omsider galt, baade han og den fulde Neger, der fremdeles laa paa Gulvet, maatte med.

Medens jeg sad eller rettere sagt laa ude i Rummet, hviskede en ung Landsmand til mig, at han et Par Uger i Forvejen var deserteret fra en Faaborgskonnert »Agent Lagoni«, — ogsaa han var lokket i Land ved alle mulige glimrende Løfter om Hyre paa Langfart: i Stedet for 22 Kr. om Maaneden som Jungmand vilde han med hvilket Skib, han ønskede sig, let kunne faa 70 Kr. om Maaneden som Matros. Han havde siden Rømningsdagen siddet indespærret i Rummet bagved, stadig i Frygt for Politiet, og kun om Aftenen, naar Drikkegilderne gik for sig, listede han sammen med flere af samme Kaliber, ogsaa »shanghajede« Søfolk — Rømningsmænd, — udenfor, men mest opholdt de sig i Drikkebulen. Han betroede mig ogsaa, at det var smaat med Udsigterne til Hyre foreløbig, der kom nemlig ingen Skibe af Betydning i Havnen, der havde Brug for Mandskab.

Jeg fortalte ham, hvad Boardingsmasteren havde lovet mig og de andre men han trøstede mig med, at han saa jeg ikke mere til; nu var det Runneren, der besørgede Resten, og samtidig betroede han mig ogsaa, at jeg kunde godt sige Farvel til min Køjesæk, og den første Maanedes Hyre, maaske vilde jeg faa en Madrats, en Kardus Tobak, og saa færdig.

Endelig kom vi ud igen, og Drikkeriet begyndte forfra. Der ankom endnu nogle fremmede, deriblandt flere Kvinder, og alle tog de gladelig Del i Festen.

Jeg for min Part havde ogsaa nydt en Del Spiritus og fulgte nu, i Bevidstheden om, at jeg rigtig var ude at se den store Verden, trolig Trop.

Spiritussen gjorde omsider sin Virkning, den ene efter den anden faldt fra. En Tysker forsøgte ved at spille paa Mundharmonika at live lidt op paa Gæsterne, men det var forgæves. Nogle smed sig paa Gulvet, andre ravede drukne om, fuldstændig sløve for alt, hvad der passerede om dem.

Jeg havde trukket mig tilbage til en Krog og var saa smaat begyndt at slumre hen, kun afventende Signalet til Opbrud for at komme tilkøjs. Klokken var to, saa det var snart paa Tide.

Ludvig laa paa Gulvet og sov i Armene paa en af de gamle grimme Fruentimmer, og Letmatrosen var gaaet samme Vej. Det var forøvrigt sidste Gang jeg saa noget til dem.

Omkring ved 3-Tiden vaagnede jeg ved, at jeg blev dunket i Nakken; det var min gode Ven Boardingsmasteren: — saa op med dig, — Politiet er paa Spor efter Jer, I maa se at komme bort saa hurtigt som mulig.

Foruden mig blev en halv Snes mer eller mindre drukne Personer lempede ud til Vogne, som holdt i Smøgen, og saa gik det i Trav ned til Havnen, hvor vi uden mange Dikkedarer blev varpede ombord i en lille Dampbaad, der laa klar til Afgang. Fortøjningerne blev kastet los, og vi dampede afsted.

Hvor jeg befandt mig nu, havde jeg ikke ringeste Anelse om. Jeg listede hen paa Agterdækket; der laa lutter sovende Personer — men til min Glæde fandt jeg min Køjesæk. Det var koldt, og jeg kom til at fryse, saa Tænderne klaprede i Munden paa mig.

Ved Skorstenen var der dejligt varmt, jeg kneb mig en lille Plads og faldt straks i Søvn ovenpaa Dagens Møje og Besvær.

Hvor længe jeg havde sovet, véd jeg ikke, jeg véd kun, at jeg blev vækket ved at blive halet frem ved Benene og sammen med en 3—4 andre at blive skubbet hen til Faldrebstrappen, der hængte ud over Siden paa et stort Sejlskib.

Fortsættes.

A. H.

DATOFORTEGNELSE FOR MARINEFORENINGENS KØBENHAVN-KREDS' MØDEAFTENER I SÆSONEN 1922—1923.

STUDENTERFORENINGEN VESTER BOULEVARD No. 6.

KL. 7¹/₂:

1922.

Torsdagen den 12. Oktober
Torsdagen den 2. November
Torsdagen den 7. December

1923.

Torsdagen den 25. Januar
Torsdagen den 22. Februar
Tirsdagen den 27. Marts.

Det nærmere Program for hver enkelt Mødeaften vil fremkomme i Medlemsbladet i det Nummer af Bladet, der udkommer i Maaneden forinden paagældende Møde.

Medlemmer af Provinskredsene er velkomne.

Agitér for Tilgang til Marineforeningen!

V. PIOS FORLAG

V. PIOS FORLAG

HIMMEL OG HAV

AXEL JUEL'S

MARINEDIGTE udkommer om faa Dage i ny og forøget Udgave.

Pris Kr. 4,50, indb. i helt Skindbind 10,50.

MELCHIORS anerkjendte
THE Specialiteter:

Masagama 6½ Kr. pr. ½ kg

Ceylon Or Peccor 5 " —

M G M. 3½ " —

— Prøv og De bliver tilfreds. —

C. V. Petersen,
Bageri & Conditori,
St. Kongensgade 91.

Telefon 5712.

V. Schmidt, Instrumentmager
Holmensgade 29

Remington

Skrivemaskine
skrivers, adderer, subtraherer
og har Key Set Tabulator.

L. Kristensen, Vestergade 27.

Vestfyens Kulimport,
Assens

Kul, Kokes, Briketter, Brænde.
Telefon: Assens 250

Leverandør til den kgl. danske
Marine.

L. LEVISON JUNR.

AKTIESELSKAB

ETABLERET

1850

TELEFON 7500

KJØBMAGERGADE 50

KØBENHAVN K.

Drik
BLACK & WHITE
WHISKY!

H. I. Wengel & Co.

Tlf. 7366. — Bredgade 28. — Tlf. 7366.

E. CHRISTENSEN,

Frukt- og Grønhandel,

Jærggade 25. Tlf Nora 2378

Leverandør til Marinen.

BRILLER, fineste Optik.

13 PREISLER 13
Købmagergade

Alf. Michelsens

Kød-Udsalg

Hindegade 1. — Tlf. Palæ 237 x.

Leverandør til Marinen.

Dannemora Digelstøbestaal

Stempler: „Dannemora“, „Special Dannemora“, „Dora“ og flere. - Bedste Værktøjsstaal. Fremstilles i alle smedelige Dimensioner. — Stænger, Æmner til Fræsere, Stansere, Presseværktøj m. m. — Hurtigstaal af bedste Kvalitet.

Forlang Katalog.

Gimo Østerby Bruks Aktiebolag, Dannemora.

Th. Strandgaard

BOGBINDER

Specialitet:

Protokoller og Kontorarbejde

PILESTRÆDE 66 TLF. 5166 y

Leverandør til Orlogsværftet.

HELLESENS

VERDENS
BEDSTE

ALDRERSROGADE
KØBENH. STR.

KAY DYHR

KØBENHAVN

Maskinartikler

— Champagne —

Louis Roederer, Reims

Leverandør til Hans Majestæt Kongen af Danmark
Grand vin sec Extra dry. Carte Blanche 1906 Extra dry,

Soignerings Anstalten

Telefon 3246.

Udlejning af Haandklæder, Viskestykker, Dækketøj og Toiletskabe.

Vimmelskafte 38.

FITTINGS
+ GF +

P. E. Ehrhardt
Studestr. 7. Tlf. 1793
Trukne Rør, G. F.
Randfittings samt
alle tekniske Ma-
skinartikler.

Støt „Under Dannebrog“

ved at handle hos dem,
der averterer i Bladet.

OST
altid bedst

J. Chr. Andersen
Vimmelskafte 41 o. g.

Hjalmar Petersens Eff.
St. Kongensgade 8

Udsalg: Nørrebrogade 161

OTTO SUENSON & CO.

Dr. Tvergade 7, Telefon Central 482.

Vin og Cigarer.

Leverandør til Søofficersforeningen og Officersforeningen.

Husk

at købe Deres Kolonial, Deli-
katesser, Vine, Spirituosa, Ci-
garer, Cigaretter, Konfekt,
Chokolader og Bodega Vine hos

C. V. Olsen, Korsør, Telefon 84.
Varene bringes overalt. Leverandør til Marinen.

C. A. ROLSTED
Spiralmadrasser

Telf. Nora 625 y. Læssøgade 15

Grundl. 1878

— Leverandør til Marinen —

Jensen & Kjeldskov A/S

Papirhandel

Skindergade 14. Telf. 887.

Spec.: Merk. Tryksager og Protokoller.

C. B. Møller & Co. S

Cigarer og Cigaretter

er de mest velsmagende.